

OPLAKAWANIE (5) *sb n*

o oraz wszystkie a jasne; tekst nie oznacza -é.

sg N oplakawani(e) (3). ◇ G oplakawaniã (1). ◇ D oplakawaniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obżałowanie; wylewanie łez nad kimś lub nad czymś (5) : Lamentabilis mulierum comploratio, Lámentliwe niewieście oplákáwanie. Mącz 306a.

oplakawanie kogo, czego (3): Naenia, Oplákáwanie vmárłego/ Piońká pogrzebna. Mącz 240c, 116a, 306a.

Wyrażenie: »godny oplakawania« (1): Deplorandus, Godny oplákáwania/ Obżałowánia. Mącz 306b.

Szereg: »oplakawanie, (a) obżałowanie« (3): Náymna niewiáftá ku oplákáwaniu á obżałowánium dziey ímiercy yáko v Ruśi y v Litwy był obyczaj/ który yefzcze niektorzy záchowawáyą Mącz 116a, 306a, b.

Synonim: obżałowanie.

Cf OPLAKAWAĆ